

θραυλος δικός του και ότι ανέλαβανα κάθε εθνική γι' αυτόν...

— Στο Σατελέ! φώναξε ο Γαβριήλ. Στο Σατελέ! Και σαν άστρατη, μία φοιχητή ανάμνητος πέρασε απ' το μυαλό του. Ξαναείδε με τη φαντασία του το γέρο που είχε δει κατά την επίσκεψή του στο Σατελέ, άλισσοδαμένο σ' ένα από τα πιο τρομερά κελιά της; και στον όποιο απαγορευόταν αυστηρά νά μιλήση.

Ήταν λοιπόν αυτός ο πατέρας του; Με την τρομερή αυτή ανάμνηση, ο Γαβριήλ δεν μπόρεσε νά κρατηθή πια και ξεσπώντας σε λυγμούς, ριζιτρε μέσα στην άγρια λύπη της παραμόρφας του...

XXV Η ΗΡΩΔ-ΚΗ ΕΞΑΓΟΡΑ

Την άλλη μέρα ώστόσο, με βήμα σταθερό και με πρόσωπο γαλήνιο, ο Γαβριήλ διεκδημιόταν προς το ανάκτορο του Λουδβόν για νά ζητήσει άφεσιν από το βασιλεία. Ο Μαρτέν Γκέο, ο πραγματικός Μαρτέν Γκέο αυτή τη φορά, τον άκολουθοῦσε.

Μέσ' στην αλλη του Λουδβόν άσηνήσιχη κίνησις έπαραιτοῦσε, μα ο Γαβριήλ ήταν άπορορημένος από τις σκέψεις του και δεν έδωσε προσοχή στους ήμλους των αλλικών, οι όποιοι συζητοῦσαν εδῶ κι' εκεί με έφρασα περίλυπη.

Ώστόσο, ή άφηρημάδα του δεν ήταν τόση, ὥστε νά μιν άναγορησι τον άδελφό του δοικῶς ντε Γιάξ Κάρολο, καρδινάλιο της Λοραίνης, ο όποιος κατέβηκε έκεινη τη στιγμή από τ' άμάξι του και τον όποιο χαρέρισε με σεβασμό.

— Α, σεις είσθε, κύριοι ντ' Εξιμέ; είπε ο καρδινάλιος, άναποδιδόντάς του με μεγάλη έγκαρδιότητα το χαρέριόμ. Βλέπω μ' εύχαρίστησι πως συνήλθατε έντελῶς από τήν άφροσύνη σας. Τόσο το καλύτερο! Τόσο το καλύτερο! Ο ήρωδότητος άδελφός μου, στην τελευταία έπιστολή του, μου ζήτησε πληροφορίες για σας μ' ένδιαφέρον και μ' άνησιχία...

— Ω! πόση καλοσύνη έκ μέρους του! άπάντησε ο Γαβριήλ.

— Την άξιζετε, άγαπητέ μου φίλε, είπε ο καρδινάλιος, γιατί είσθε πραγματικός ήρωας. Μα πού πάτε τόσο βασιλιά;

— Στο βασιλεία, πανερότατε.

— Χμ! ο βασιλεύς είναι πολύ άπρηχαλιμένος σήμερα και μου φαίνεται, ότι δεν θα μπορέση νά σας δεχτή. Άκούστε, κι' εγώ έπίσης πηγαίνω στο βασιλεία, ο όποιος μ' έζητησε έπιγόντως από άλλου. Άς άνεβαίμε μαζί. Δώστε μου το νεανικό μπράτσο σας για νά στηριχτώ και είς άντάλλαγμα θα προσπαθήσω για σας παρουσιασῶ στον βασιλεία. Άλήθεια, μάβατε τὰ δυοάρεστα νέα;

— Όχι, άπάντησε ξεφρισμένος ο Γαβριήλ. Έρχομαι από το σπίτι μου και το μόνο που άντελήφθην ήταν κάποια έξαιρετική κίνησις εδῶ...

— Τὰ πράγματα είναι πολύ άσχημα, είπε ο καρδινάλιος. Οι Ίσπανοί κατεργάσαν τα στρατεύματά μας στο Σαιν Κεντίν και το πολιορκούν τώρα στενά. Είναι ζήτημα άν θα κατορθώση νά ξεφύγη ο στρατός μας από την αίχμηλοσία. Γι' αυτό άσφαλῶς με προσάκισε τόσο έπιγόντως ο βασιλεύς.

— Μεγάλε Θεέ! φώναξε ο Γαβριήλ. Μα τότε κινδυνεύει όλόκληρη ή Γαλλία...

— Ο Θεός νά προστατεύη τη Γαλλία! είπε ο καρδινάλιος. Μα νά! φράσις στα διαμερίσματα του βασιλέως. Νά ίδούμε τι θα κάνη κι' αυτός για νά σώση τη Γαλλία.

Οι φρονοί ήρωδότησαν μαρς στον καρδινάλιο και τον άφρασαν νά περάση, άκολουθοῦμένους από το Γαβριήλ, ο όποιος, μιλώντας μέσα, είδε τον βασιλεία μαζί με την Άρτεμίδα των Πονατιέ. Ο Έρωδός Β' έτρεξε άμέσως προς τον καρδινάλιο και του φώναξε:

— Καλῶς όρίσαστε, πανερότατε. Τι τρομερή καταστροφή! Μονάχα από τον άδελφό σας έξαρτάται τώρα ή σωτηρία της Γαλλίας. Πού βρίσκεται τώρα ο δούξ; Ξαναίστε από την Ίταλία;

— Μάλιστα. Μεγαλυότατε. Είναι τώρα στη Λυόν...

— Δόξα σοι ο Θεός! φώναξε ο βασιλεύς. Κύριε καρδινάλιε, άνέθεσα στα χείρα του ένδόξου άδελφού σας τή σωτηρία του κράτους μου. Τού έγραφα από άλλου ένα γράμμα για νά έπισπεύη την έπιστροφή του. Ίδου το... Άς εύαρεστηθεί και ή πανερότης σας νά του γράφη ένα γράμμα και νά του ένδειξη ότι έγκαταλείπομα σ' αυτόν έξ όλοκλήρου. Ο ταχύνδρομος που είναι κάτω, καθάβλια στο άλλο του, έτοιμος νά ξεκινήση. Προς Θεού, πανερότατε... Κάνετε γρήγορα. Μισή ώρα άργοπορία μπορεί νά μας καταστρέψη.

— Υπακούω στη Μεγαλειότητά σας, άπάντησε ο καρδινάλιος, διεκδημιόμενος προς το γραφείο, και έμια βέβαιος, ότι ο ένδοξος άδελφός μου θα σας άπακούση, γιατί ή ζωή του άνήκει στον βασιλεία και στη χώρα.

(Άκολουθεί)

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τι σκαρώνουν οι Μπολσεβίκοι. Το μεγαλύτερο ψυγείο του κοσμου. Τα συνεικεία στην Ίαπωνία. Ο ρόλος της γλώσσας. Η ψυχολογία του γέλιου. Από ποιούς νά φυλάγαστε. Τι γραφει ένας Γερμανός έπιστήμων. Οι διάφοροι λαοί και ή εθνικές των τρεφές. Το «νερό του Ύπνου» στην Καλιφορνία, κτλ. κτλ.

Στην Πετρούπολι έγιναν πρό μινος από τη Σοβιετική Κυβέρνηση τα έργαίνα ενός τεραστίου ψυγείου, το όποιο εινε το μεγαλύτερο όλου του κόσμου και θα χρησιμοποιηθή για τη διατήρησι των τροφίμων της πόλεως.

Το κολοσσιαίο αυτό ψυγείο που βρίσκεται στην άκρη της Πετρούπολεως, κατασκευάστηκε επί τη βάση σχεδίων του μηχανικού Τένερμαν και άποτελείται από τέσσερα κατόματα. Μέσα στο ψυγείο αυτό μπορούν νά χωρέσουν 7.500 σαρκεμένα βόδια, 250 βαγόνια νοτιών αϊγών, 450 βαγόνια κωσσοβαρκεμένων αϊγών, 325 βαγόνια βουτύρου, 450 τρωφῶν και 200 βαγόνια διαφόρων άλλων τροφίμων.

Κάθε διαμέρισμα έχει την άπαιτημένη για το φιλιασόμενο είδος θερμοκρασία. Δώδεκα βαθμῶν υπό το μηδέν για το κρέας, τεσάρων για το βούτηρο και το τυρί και μηδέν για τα αυγά.

Όλας ή δουλειές στις άποθήκες του ψυγείου αυτόου γίνονται με μηχανήματα. Τα βαγόνια έφορτώνονται σε ήλεκτρικά κάρρα και μεταφέρονται στους άνασῶν των διαφόρων διαμερισμάτων. Όταν πρόκειται πάλι τα τρόφιμα νά μεταφερθούν άλλου, γερανοί που μπορούν νά σηκώσουν βάρος μέχρι 312 τόννων, τα άποθέτουν στους έξώστες του ψυγείου κι' έπειτα τα φορτώνουν στα άποτάκια.

***

Στην Ίαπωνία έπαραιτεί άκόμα ένα περίεργο και άρεσκά ποιητικό έθιμο, σχετικό με τη διεξαγωγή των εννοκεσίων.

Όταν δηλαδή μία μητέρα θελήσει νά παντρήη την κόρη της, δεν έχει παρά νά προσέση απ' το μπαλόνι ή από το παράθυρο του σπιτιού της μία όμοια γιάστρα γεμάτη χόμα, χωρίς όμως νάχη φιντεμένο κανένα λουλούδι μέσα.

Εάν τώρα κανένας νέος έπιθυμει νά κινή συζυγή του την κόρη της, πλησιάζει στο μπαλόνι, σε μία ώρα που μητέρα και κόρη βρίσκονται στο σπίτι και συνεπῶς τον βλέπουν, κατεβαίει με προσοχή τη γιάστρα κι' αφού φιντεμει σ' αυτή ένα όμοιο λουλούδι, την ξανααεραίνει και φεύγει. Την άλλη μέρα ξανααεραίνει απ' το σπίτι της νέας κι' άν βρει το λουλούδι του περπατημένου και ποτισμένου, καταλαβαίνει ότι ή πρότασι του έγινε δεκτή. Αν άντιθέτως το βρει μαρκεμένο κι' άπεροσπύητο, δεν χροαίξεται τίποτε περισσότερο για νά καταλάβη, ότι δεν τον θέλουν για γαμῶ. Πολλές φορές μάλιστα, ο άτυχῶς ύποψήφιος γαμῶς βρίσκει το λουλούδι του ξεροκίωμένο και πεταγμένο στο δρόμο. Αυτό σημαίνει περιφρόνησι εκ μέρους της νέας και εινε ή βαρύτερη προσβολή που μπορεί νά γη σ' ένα νέο.

***

Το γέλιο — πρόνομιο άποκλειστικά δοσμένο απ' τη φύσι στον άνθρωπο — δείχνει, άπως ισχυρίζεται ένας Γερμανός έπιστήμων, τον χαρακτήρα ενός έκαστου, την ψυχοσύνθεσι μας, τη νοοτροπία μας.

Οι άνθρωποι, γράφει ο Γερμανός έπιστήμων, που γελούν με τους χαρακτηριστικούς φθόγγους χχ, χχ, χχ, εινε τύποι ελιφρονείς, εύθεσι κι' άνοητοκαρδοί. Άγαπών το θόρυβο και τη δράσι κι' ός επί το πλείστον έχουν χαρακτήρα σταθερό κι' άμετάβλητο. Όσοι γελούν με το χε, χε, χε, εινε κρῶσους μάλλον φλεγματιάζης και μελαγχολιάζης. Όσοι γελούν με το εχ, χι, χι, εινε άνθρωποι άφελεις, τίμοι, περιποιητικοί, άτολμοι κι' άναποράδοτοι. Αντίθετα, οι γενναίοι, οι τολημοί, οι εύχαριστημένοι άνθρωποι γελούν με το βροντῶδες εχ, χό, χό. Μακριά απ' τους ανθρώπους έκείνους που γελούν με κλεισμένο το στόμα, βράζοντας έναν βαθύ ήχο, κάτι σαν εχμ, χμ. Αυτό εινε μοσάνθρωποι και κωκεντρειζ.

Αυτά λέει ο Γερμανός έπιστήμων. Μπορείτε νά τα πιστεύετε, μπορείτε και νά... γ ε λ ά σ ε τ ε ε ις βάρους του. Αιμάτιόμ σας...

***

Μία Γαλλική έφημερίδα έδημοσίευσε τελευταία την παρακάτω άνάλυση του ανθρώπινου όργανισμου κατά χώρας και σχετικῶς με τα διάφορα τρόφιμα που καταναλίσκει κάθε λαός για τη συντήρησι του:

Ο Ή Άγγλος άποτελείται από πρόβιο κρέας και νερό, ο Γερμανός από τυρί, αυγά και νερό, ο Άμερικανός από κωκωνοπούλιμα, κινό και νερό, ο Ρώσος από ψωμί, λίπος, τσάι, βότκα και νερό, ο Κινέζος από ρῆς και νερό και ο...Γάλλος από άμελέτες, βατράκια και... ιδέα.

